

Протокол

№

гр. София, 24.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 24.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7679** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 10.30 часа /при спазване на процедурата по чл. 142, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК/ се явиха:

ИЩЕЦЪТ Б. В. Б. – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, не се явява, вместо него адв. Д., редовно преупълномощена от адв. Б., като представя пълномощно за това.

ОТВЕТНИКЪТ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ЖАНДАРМЕРИЯ, СПЕЦИАЛНИ ОПЕРАЦИИ И БОРБА С ТЕРОРИЗМА“ – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, се представлява от юрк. С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – редовно уведомен, се представлява от юрк. Х., с пълномощно по делото към писмения отговор. СГП – редовно уведомена, се представлява от прокурор К..

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКАДВА на страните, че във връзка с направеното и допуснато от съда изменение на иска в предходното съдебно заседание на 20.01.2022 г. не е постъпило становище от страна на ответника СДВР.

ДОКЛАДВА становище от ответника Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ по така направеното изменение на иска с молба от 14.02.2022 г., с която заявява, че същото е неоснователно.

ДОКЛАДВА молба от ищеца, постъпила на 31.01.2022 г. относно писменото

формулиране на направеното изменение на иска и молба от същата дата с направени доказателствени искания.

ДОКЛАДВА молба от адв. Б. на 10.02.2022 г., с която заявява, че поради технически грешки представената на 31.01.2022 г. молба с доказателствени искания не е в цялост. Прилага в цялост молба с доказателствени искания в 10 точки.

ДОКЛАДВА становище от страна на ответника ГД ЖСОБТ, постъпила на 14.02.2022 г., с изразено становище по част от доказателствените искания на ищеца и прилага писмени доказателства.

ДОКЛАДВА молба от юрк. И., като пълномощник на ответника СДВР, постъпила в съда на 17.03.2022 г., с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА писмо от Ц., постъпило на 22.03.2022 г., с посочени три имена и телефони на служители от Ц..

АДВ. Д. – Поддържа исканията в молбата. Поддържа искането за разпита на двамата свидетели, които бяха допуснати в предходното съдебно заседание, в момента се намират извън залата. Не съм запозната с постъпилите от първия ответник доказателства и моля да ми се даде срок да се запозная със същите, както и с постъпилите от СДВР доказателства, както и с писмото по искането за свидетелите.

ЮРК. С. – Да се приемат нашите доказателства. Запознат съм с представените от СДВР доказателства и не възразявам да се приемат. Не възразявам по направените доказателствени искания да се изискат записите от камерите. Не възразявам да се разпитат като свидетели и лицата от Ц..

Моля съдът да разпорежи ищецът да даде лични обяснения, като моля да ми се даде възможност в писмен вид да формулирам въпросите, на които искам да отговори ищецът.

ЮРК. Х. – Не възразявам по направените искания от ищеца. Моля да се приемат представените от наша страна и от ГДЖСОБТ доказателства. Нямам други искания по доказателствата.

АДВ. Д. – Ще изразя становище по искането моят доверител да даде обяснения като получим писмената молба с поставените въпроси.

ПРОКУРОРЪТ – Да се приемат докладваните от съда доказателства. Не възразявам по направените доказателствени искания и от двете страни. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ, като взе предвид, че действително представените от двамата ответници доказателства са в немалък обем, независимо, че са представени преди днешното съдебно заседание, намира, че следва да се даде възможност на ищеца да се запознае с тях, като евентуално тяхното приемане ще стане в следващото съдебно заседание.

По доказателствата

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца да се запознае с постъпилите молба от 14.02.2022 г. от ГД ЖСОБТ писмени доказателства и представените от 17.03.2022 г. писмени доказателства от страна на СДВР.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ответника ГДЖСОБТ в 7-дневен срок от днес, с писмена молба, с копие за ищеца, да посочи въпросите, на които иска да отговори същият.

ДА СЕ ИЗПРАТИ ПИСМО до Народното събрание, с искане за информация, посочена в т. I от молбата на ищеца, намираща се на стр. 94 от делото.

ДА СЕ ИЗПРАТЯТ ПИСМА до Президентството, БНБ и Народното събрание, с

изискване на копия от видеозаписите на охранителните камери, в случай, че такива са налице от 02.09.2020 г.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца в 7-дневен срок от днес да посочи лицата, които иска да бъдат разпитани като свидетели от Ц..

ДА СЕ ИЗИСКА информация от МВР така, както е посочено в т. 10 от молбата на ищеца Б., намираща се на стр. 96 от делото.

ДА СЕ ИЗИСКА ИНФОРМАЦИЯ от Ц. така, както е посочено в т. 6 от молбата на ищеца Б. и от Дирекция „Национална система тел. 112“, така, както е посочено в т. 7 от молбата.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на допуснатите свидетели.

ВЪВЕДЕ в залата свидетелят К..

СНЕМА самоличността му:

В. Б. К. – ЕГН [ЕГН], български гражданин, неосъждан, баща съм на ищецът Б. Б., без дела със страните по делото.

СЪДЪТ указва на ищеца, че предвид роднинската връзка с ищеца може да откаже да дава обяснения или свидетелски показания по случая.

СВИДЕТЕЛЯТ К. – Желая да давам показания по случая.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност.

СВИДЕТЕЛЯТ обеща да каже истината.

СВИДЕТЕЛЯТ К. – Баща съм на Б.. Служител съм в правителствен авиоотряд 28, сега вече е държавен авиационен оператор. Разбрах къде е бил Б. на 02.09.2020 г. Не знаех преди случката къде ще ходи Б.. На 02.09.2020 г. си легнахме със съпругата ми някъде към 22.30 ч. Малко след това звънна телефона на моята съпруга и я уведомиха, че карат синът ми към „Пирогов“ със счупена глава. Обаждането беше от доктора, който е бил по това време в линейката. След това тя попита дали е направил катастрофа, а доктора отговори, че е бил бит на протестите и го карат към „Пирогов“. Ние се облякохме и тръгнахме с колата към „Пирогов“. По време на движение се обади пак доктора от линейката и ни уведоми, че ще го закарат в „И.“ и ние отидохме пред „И.“. Като пристигнахме на входа на „И.“ имаше патрулка там на полицията. Легитимирах се със служебната карта и поисках информация за моя син. Казаха, че вътре го преглеждат в момента докторите. Моята съпруга влезе в спешното на „И.“ за да получи повече информация. По същото време дойдоха и родителите на приятелката на сина ми. Те даже бяха пристигнали преди нас. Полицайте, които бяха с патрулния автомобил ме уведомиха, че след като мине прегледа ще закарат синът ми в 5 РУ. Те ми казаха, че е бил задържан по време на протеста и такава била процедурата. Горедолу около час чакахме пред „И.“. Синът ми излезе на количка с превързана глава, разбрах, че са му направили няколко шева на челото. От количката полицайте го вкараха в полицейската кола. Не си спомням дали му поставиха белезници. Изглеждаше доста зле към този момент. Не съм говорил с него, нямаше време. Само ми каза, че нищо не е направил. Понеже не знаех къде се намира 5 РУ полицайте ми казаха да карам след патрулния автомобил пред районното. Докато стигнем там Б. вече го бяха вкарали вътре в районното. Питам дежурния на входа на районното и той каза, че в момента Б. го разпитват и е задържан и не може да се видим с него. Легитимирах се и при този служител отвън и той ме уведоми, че ще се опита да се свърже с разпитващия полицай и евентуално ще ми даде някаква информация. Това беше някъде към 1.30 ч. през нощта. Мисля, че още два пъти докарвах с бусове още задържани при протеста и един офицер ми каза да не стоя на стълбите, а да мина от

другата страна на улицата, защото от мерки за сигурност не съм можел да стоя там. Не си спомням за точния час, може би беше 2 ч.- 2 и нещо през нощта пристигна линейка и доктора влезе с чантата в полицейското управление, а аз отидох и разговарях с шофьора. Попитах го защо е пристигнала линейката, а той ми каза, че на някой от протестиращите му е станало лошо, но няма информация за кой. Аз веднага си помислих, че е за моя син, защото видях, че състоянието му е лошо. Докторът се забави може би около 40 минути, а аз чаках отвън. Докторът слезе заедно със сина ми и придружаващ ги полицай. Не си спомням дали полицаят беше цивилен. Синът ми ходеше сам, но го придържаше докторът. Полицаят, който беше с тях каза, че няма да му повдигат обвинение и нямат нищо към него. Синът ми не беше с белезници. Казаха, че линейката ще го закара в „И.“, защото му е лошо и след това е свободен, защото няма да му повдигат обвинения. Синът ми се качи в линейката, а ние със съпругата ми в колата карахме след тях и отидохме в „И.“. Аз чаках отвън, а моята съпруга влезе заедно с него вътре. Може би още половин час седяха вътре. Не знам какви точно прегледи са му правили. След това се качихме в колата и си тръгнахме. Не си спомням точно, но мисля, че след това пред „И.“ не бяха родителите на приятелката на сина ми и приятелката му. Знаем, че бяха пред районното и чакаха в колите. След като се прибрахме в къщи синът ми каза, че в момента на изписването му е лошо и му се гади. Не съм го карал при личния лекар, той е ходил сам. Не знам да е правил някакво лечение в къщи, не си спомням да е пил някакви лекарства. Доколкото разбрах от него са се разхождали с приятелката си вечерта на 02.09.2020 г., включили са се на протеста, минавайки от там. Разказа ми, че са тръгнали една група униформени, дали на жандармерията или на полицията не знам. Той е здрав физически и висок и ходи със суитчър, както е модерно и една група полицаи са отцепили една част от хората и там където са отделили групичката, са го ритали и са го удряли. Каза, че не знае защо го бият. Доста време се стряскаше след това, даже и в момента се стряска от шумове и даже като види униформени полицаи. Той живее при приятелката си в „Л. 4“, а ние живеем в Б.. Не си спомням дали към този момент синът ми работеше. Последните две години смени 2-3 работи и не знам към този момент дали работеше.

На въпроси на адв. Д. – Свидетелят – Сравнително културно се държаха двамата полицаи пред „И.“. Единият отвори вратата, другият му наведе главата и го откараха с патрулния автомобил. Аз се представих на полицаите, че съм родител на Б. и се легитимирах. Полицаите ми казаха, че по процедура трябва да го закарат в районното за разпит заради протестите. Не си спомням какво точно ми казаха, но казаха, че трябва да го закарат. Няколко месеца му трябваша да се възстанови. И в момента се стряска като види полицай, напрегнато му е. Не ми е казвал синът ми, че докато е бил в районното, че са му връчвали някакви документи.

АДВ. Д. – Нямам повече въпроси към свидетеля.

На въпроси на юрк. С. – Свидетелят – На 02.09.2020 г. не сме комуникирали с моя син относно протестите. Не ми е казвал, че ще ходи на протестите.

ЮРК. С. – Нямам други въпроси към свидетеля.

На въпрос на юрк. Х. – Свидетелят – На мен не ми се е обаждала приятелката на сина ми за да ми каже, че е задържан. Информацията за моя син дойде от доктора на линейката.

На въпрос на прокурора – Свидетелят – Не ми предлагаша опция аз да закарам синът ми до районното. Полицаите ми казаха, че процедурата е те да го закарат.

СЪДЪТ освободи свидетеля от залата.

ВЪВЕДЕ в залата другия свидетел.

СНЕМА самоличността му:

Г. Ц. К. – ЕГН [ЕГН], българска гражданка, неосъждана, без дела със страните, майка съм на ищеца Б. Б..

СЪДЪТ указва на ищеца, че предвид роднинската връзка с ищеца може да откаже да дава обяснения или свидетелски показания по случая.

СВИДЕТЕЛЯТ К. – Желая да давам показания по случая.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност.

СВИДЕТЕЛЯТ обеща да каже истината.

СВИДЕТЕЛЯТ К. – Спомням си датата 02.09.2020 г. На 01.09.2020 г. се върнахме от почивка със съпруга ми и с дъщеря ми. На 02.09.2020 г. вечерта, тъкмо си бяхме легнали със съпруга ми и ми се обадиха някъде към 22.30 или 23.00 ч. и ми казаха, че карат сина ми към „Пирогов“ с разцепена на две глава. Това бяха точно думите. Обади ми се някакъв мъж, не ми каза кой е. Може и да е казал, но предвид това, което чух не си спомням какво точно ми каза. Станах от леглото, сложих едни къси панталони и тръгнах да излизам по бельо. Събудих съпруга ми и тръгнахме с колата, шофирах аз, тръгнахме към „Пирогов“, дъщеря ми остана в къщи. На хиподрума в Б. ми се обади вече синът ми от друг телефон и ми каза „мамо, добре съм, карат ме към „И.“. Не ми каза нищо повече за състоянието, само това беше. Като стигнахме пред „И.“ отпред имаше телевизия Б. и полицейска кола. Първоначално не ме пуснаха вътре и след като помолих майчински да си видя детето ме пуснаха вътре. Влезнах в коридора в дясно и ми казаха да изчакам там. Пред кабинета имаше двама млади полицаи, а отвън пред полицейската кола имаше още един. Казаха ми, че е задържан на протеста и са го закарали, защото е бил много силно пребит и му е станало лошо и е припаднал на паветата. Полицаяте не ми казаха от кой е бил пребит. Излезе един доктор с моя син, изведоха го на инвалидна количка и беше целия подут и насинен, очите му бяха леко притворени. Беше с превръзка на главата и зашит. Не можеше да ходи и затова беше на инвалидна количка, той целия трепереше, заекваше и се гърчеше. Каза ми, че нищо не е направил и е невинен, дори се разплака. Не съм го виждала от дете да плаче. Това беше голям шок за мен. След това докторът ми каза, че вече е добре и е зашит с 3,4 шева. Каза, че са му били диазепам и вече е стабилен. Помолих им се като майка да не му слагат бележниците. Искаха да му сложат бележници, защото бил престъпник. Изведоха го навън от количката до стълбите на входа на „И.“. От стълбите до полицейската кола го държеше един полицаи за лактите и го наведе за врата да се качи в колата. Имаше камери на Б., които искаха да снимат, но моят съпруг ги помоли да не снимат. По това време бяха и приятелката на моя син и нейните родители. Те бяха пристигнали преди нас, защото живеят в „Л.“. Полицаяте ми казаха, че ще го водят в 5 РУ, защото е задържан за хулиганство. От „И.“ заедно със съпруга ми отидохме пред 5 РУ. Приятелката му заедно с майка му и баща му отидоха пред 5 РУ. Пред районното аз останах да пазя колата, а съпругът ми отиде да разбере някаква информация. Беше късно, може би някъде към 2 ч. през нощта. Може би 15 или 20 мин. чакахме и тогава разбрахме, че са извикали линейка. Съпругът ми предположи, че е за нашият син. Знам, че е попитал шофьора на линейката за какво е пристигнал и той му е казал, че е за задържано лице, но не знае името на лицето. Може би около 20 минути се забави доктора. Тези 20 минути бяха кошмар. След това аз пих успокоителни. Не видях доктора как излезе. Синът ми е излезе от полицията

придружен от доктора и от полицаи и го качили в линейката. Някой от 5 РУ е казал на съпруга ми, че вече нямат претенции към сина ми и го пуснаха. Знам от сина ми, че в 5 РУ е получил комочио и е припаднал като е повръщал и затова са викали доктор. След районното с линейка го транспортираха в „И.“, а ние със съпруга ми с нашата кола. Б. не можеше да се движи сам, качиха го пак в инвалидна количка. С асансьора се качихме на етажите. Друг доктор каза, че ще му правят снимка на мозъка. Имаха съмнение за комочио. Вторият път бяхме до към 4 ч., 4 и нещо, защото 4.40 ч. си бяхме в къщи в Б.. Знам, че му даваха някакви обезболяващи, на място там му биха някаква инжекция, но не знам каква точно. Казаха му да пие аулин, аналгин и диоксинит или нещо подобно. Състоянието му много ме плашеше, докторите обаче казаха, че е добре и го изписаха. Предписаха му да пие обезболяващи, защото го болеше главата много. На 05.09.2020 г. ходих заедно със сина ми при личния лекар, който му предписа диоксит или нещо такова за успокоително. Синът ми живее отделно в „Л.“ при приятелката му. Не са подписвали, но си имат дете с неговата приятелка. След като го изписаха от „И.“ той се прибра в Б. заедно с приятелката си и останаха при нас някъде около седмица. През тези дни, които беше при нас знам, че го болеше много главата и му се повръщаше. Това продължи някъде около 3-4 дни. Беше адски изплашен. Ставаше нощно време и викаше „мамо, ще ме пребият“. По това време моят син работеше в „Д. пи ес контрол“, като търговски представител. Имаше болничен лист и след като се върна на работа, понеже не можеше да си върши задълженията, знам, че го освободиха. Тогава ходехме на превръзки в Студентска поликлиника.

На въпроси на адв. Д. – Свидетелят – Може би около 2-3 месеца се възстановява от травмите. Раните сравнително бързо заздравяха, но психически се възстановява около 2-3 месеца. Даже и сега като види полиция изпитва страх. Към този момент има страха от полицията. Полицаяте когато го изкараха от „И.“ казаха, че го карат обратно в районното, защото е задържан за 24 часа и трябва да пренощува там. Синът ми ми каза, че докато е бил в районното са му връчили заповед за задържане, но не са му връчили копие от нея. След това заповедта за задържане изчезна.

На въпроси на юрк. С. – Свидетелят – Първоначално в деня на протеста на 02.09.2020 г. синът ми и приятелката му са се разхождали и докато са се разхождали са минали покрай протеста и им е станало интересно и са се смесили с тълпата. Тълпата го е избутала напред и го е разделила с приятелката му. Документите му, заедно с портфейла, в който е имал сто и няколко лева и телефона изпаднали от дрехите му. След като са били разделени някаква дама е намерила документите и телефона и е звъннала на снахата и така ѝ е дала документите и телефона. Парите вече ги е нямало. Двамата били разделени. Той ми каза, че са го били 5 човека. Трима са го били, двама са го държали. Свалили са го на земята, двама са го били с палки, един го е ритал по цялото тяло. Това е било до Министерски съвет до колоните в дясно. Даже ходихме до там да ми покаже мястото. Видял е там и други хора, които са ги били. Каза, че според него са били служители на жандармерията. Познал ги е по надписите. Имало е надписи на жандармерията. На щитовете е писало жандармерия. Той телевизия не гледа и не ми е споделял нещо за ситуацията от този ден.

ЮРК. С. – Нямам повече въпроси към свидетелката.

На въпроси на юрк. Х. – Свидетелят – Не ми е казал синът ми докато е бил в 5 РУ да е упражнявано насилие върху него. Знам, че синът ми беше с къси панталонки „А.“, със суитчър с качулка, черна тениска и бели маратонки „Н.“. Като го видях тениската беше разкъсана и беше в кръв. С. го нямаше и не го намерихме, а тениската я изхвърлих заедно с панталона. Приятелката на сина ми не знаеше, че той е задържан, аз ѝ се обадох след като ми позвъниха на мен и казах, че тръгваме към болницата. Тя е била с него на протеста, но са се загубили, тъй като тълпата ги е разделила. Опитала се е да го търси, но не е успяла. Синът ми ми е казал, че не е удрян от летящи предмети, удрян е от палка, дори се е молил на лицата да го пуснат и да него бият.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ освободи свидетелката от залата.

СЪДЪТ УКАЗВА на ищеца, че не сочи доказателства относно болничните листове, издадени по отношение на ищеца след 02.09.2020 г. и напускането на работата, която е заемал съобразно показанията, които даде в днешното съдебно заседание майката на ищеца.

С оглед събиране на доказателства

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за 19.05.2022 г. от 10.50 ч., за която дата страните уведомени от днес.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.45 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: